broeder of voor uwen minnaar ; er zal hun door geene laffe hand leed geschieden. Er is gezorgd om de ruststoorders op hunne plaats te zetten.

De heer Anseele maant het publiek aan, dat zich op de galerijen bevindt om zijne goedkeuring niet door voetgetrappen uit te drukken. Klapt in de handen, zegt hij, als gij meent te moeten goedkeuren ; voetgetrappel kan gevaarlijk zijn voor het gebouw en wij mogen degenen die wenschen dat er iets zou gebeuren, die voldoening niet geven. De *Marseillaise* wordt gezongen.

Mej. Louise Michel verschijnt. Luide kreten van : Leve Louise Michel ! barsten uit, te midden van het geestdriftigst handgeklap. Men hoort echter eenig gesis. Mej. Louise Michel, op het voorstoonpodium gekomen, onderbreekt de toejuichingen en bedankt het publiek daarover ; zij zegt dat zij die toejuichingen aanneemt als gericht aan de roode vlag, het zinnebeeld van den socialistischen strijd. Zij spreekt zonder onderbreking, eenigzins op zangerigen toon, op eentoonige wijze. De tegenwoordige maatschappij is rot ; zij moet verdwijnen ; er moet eene maatschappelijke omwenteling komen ; alle meesters zijn verfoeien ; men moet die bestrijden ; de werkman moet zijn recht veroveren, men zal het hem nooit geven ; de grootste vijanden der werkersklas zijn de despoten en de priesters. Ziedaar de zeer korte samenvatting harer rede.

De heer Anseele brengt hare woorden aan het publiek over. En nu, zegt hij, gaat mej. Louise Michel ons verlaten om zich naar den Hippodroom te begeven, waar de burgerij gewis op haren post zal zijn ; wie weet wacht haar daar niet de bloedigste beleediging.

« Wij gaan allen mede, om haar te beschermen, » roepen verscheidene stemmen. Mejuffer Louise Michel verklaart dat zij niet wenscht dat men haar vergezelt. Men gaat maar in stoet om te vechten ; zij komt niet om te vechten, maar om te spreken ; zij wil gehoorzaam dat men te vreedzaam zij ; het wijze woord nog zoo verre geëischt, dat het niet noodig zij de vrouw welke wenscht te spreken, eenen stoet van beschermers en verdedigers te maken. De heer Anseele vertraalt andermaal hare woorden en voegt erbij : « Als wij medegaan, zal er gevochten worden. » « Laat ons vechten, roept men onder het publiek ! » « Neen, zegt Anseele, laten wij de verstandigsten zijn, toonen wij dat wij de ruststoorders niet zijn ; blijven wij hier en laten wij Louise Michel alleen gaan, vermits zij het wenscht. Wij zullen ons concert voortzetten. »

Mejuffer Louise Michel vertrekt terwijl de zaal nogmals in toejuichingen uitberst. Het is zeven uur. Zij rijdt naar St-Pieters.

Op vernoek van Louise Michel is er eene schaal aan den ingang gesteld ten voordeele der familien van de gevangenen van Montceau-les-Mines.

Wij begeven ons naar den Hippodroom. Hier wacht ons een heel ander schouwspel. De nauwe gang, die naar de rechtzaal leidt, is zeer drukbezet. De deuren zijn nog gesloten. Men verkoopt de ingangskaarten. Er is reeds veel woeling. Er wordt geschuifeld en geschreeuwd. Eenige personen zingen de *Marseillaise* ; anderen fluiten die uit. Men hoort roepen : « à bas la calotte ! à bas le pétrole ! » « weg met de schoolgoenzen ! weg met de socialisten ! » De glazen deuren vliegen open. Zijn op geen gezicht of werden zij geopend ? Men kan een het niet zeggen. In eenige oogenblikken is de zaal ruim drie kwart vol. Wij denken dat de ondernemer eenigrins in zijne hoop zal teleurgesteld zijn. De meeste kaarten die verkocht werden, waren van 50 centiemen. Dit wil niet zeggen dat degenen die eene kaart van 50 centiemen gekocht hebben op de hoogste galerijen zijn gaan zitten. Op een gegeven oogenblik klom iedereen over en de plaatsen van 5 fr. 50 en 2 frank werden overrond haar. Mej. Louise Michel en de heer die haar vergezelt, zetten zich neer. De heer schijnt op zijn gemak niet. Hij trekt aan zijnen kravel. Louise Michel heeft met verachtende blik de lawijtmakers. Zij zendt grozen aan degenen die haar toejuichen.

Haar banuum staat op en verlaat de plaats. Mej. Louise Michel staat op, haalt verachtend de schouders op voor degenen die haar uitjouwen. 't Is een gerucht om hooren en zien te vergaan, Zij wil spreken ; een ontzaglijk gerucht verdoeft hare stem. Zij bemerkt dat zich voor de tafel dagladschrijvers bevinden, gereed om hare redevoering te stenografeeren. Zij spreekt tot hen : schrijft, zegt zij, dat ik het gentsch publiek niet verantwoordelijk maak voor het gerucht dat mij belet te spreken. 't Is het werk van de klerikalen *vereenigd met de politie.*

Ik zal maar mijne voordracht beginnen... Ik wil spreken van de werkstaking der vrouwen... De vrouw moet de leveragezellin zijn van de man en niet zijne slavin... »

Wij hooren die woorden, omdat wij juist voor haar staan, maar onmogelijk voor het publiek iets te vatten : 't is een lawijt dat hooren en zien vergaat. Op dit oogenblik ontstaat er eene vechtpartij op de hoogste galerij... Men ziet er dikke stokken in de hoogte gaan en neervallen. 't Is verschrikkelijk ! Een commisaris springt in den vechtenden hoop. Men vecht voort ; de burgemeester met den driekleurduier om de lenden wenpt zich tusschen de vechters. Hij pleitt er in een enkel oogenblik de rust te herstellen. Een ontzaglijk geestdriftig geroep van : Leve de burgemeester ! stijgt op onder de menigte. De voorstanders van Louise Michel schuifelen. Mej. Louise Michel wil voorspreken ; zij protesteert tegen de krenking der vrijheid van het woord.

Ontzaglijk lawijt ! De voordrachtgefester zwijgt en heziet verachtend de geruchtmakers : kinderen die gij zijt ! roepen zij haar toe.

Talrijke stemmen roepen : Laat haar spreken ! Niets helpt ; het lawijt neemt toe. Eenige heeren rond haar, ongelukken vreezende, raden Louise Michel aan heen te gaan. Het publiek zal niet kalm worden. Het is vruchteloos te willen spreken. Zij blijft staan en trotseert den hevigen storm, stoet en karaktervol. Zij kruist de armen op de borst en verbeft het hoofd. Zij is doodsbleek en haar oog schiet stralen. — Het is een pijnlijk oogenblik. Eene stem van de galerij roept : « naar de grens ! » Een persoon die nevens ons staat roept gestadig luidkeels, terwijl Louise Michel spreekt : Parlez plus *hautement !* Er wordt gelachen met dien transchman.

Nooit ons breekt een jong heer den pikkel van de tafel af, die voor de voordrachtgefester staat. De tafel wankelt en dreigt te vallen. Een oogenblik nadien zien wij dien pikkel op het hoofd werpen van mej. Louise Michel. Haar hoed vliegt af ; zij dien weder op zetten, dien dadelijk af, en zegt dat zij dit stuk zal bewaren als een teeken van de brutaliteit der burgerij. Op dit oogenblik springt een jonge werkman, die tot dan toe op weinigen afstand van de voordrachtgefester hadgestaan, naar den heer toe die den pikkel geworpen heeft. Men zegt dat hij eene pistool in de hand had. De politie, geholpen door eenige heeren grijpen hem vast. Zijne kleeren worden gescheurd. Men brengt hem buiten de zaal. Is hij, alsook den pikkelwerper, aangehouden geworden ? Wij kunnen het nog niet zeggen. De daad van het werpen met den pikkel wordt door veleu als eene lafheid afgekeurd.

Te midden van die verwarring komt de policie mej. Michel weghalen van voor de tafel. Zij verdwijnt. Langzamerhand stilt het gerucht. Men begint het gezicht uit te dooven en het publiek verlaat de zaal. Politiegenten en wakers staan aan den ingang der Hippodroom. Mej. Louise Michel wordt gevoerd naar het *café Parisien*, op St-Pieterspleen. De ruiten van het rijtuig worden uitgeslagen. Zij is gescheiden van hare vriendin « Jeanne » Waar is mijne vriendin Jeanne, vraagt zij ! De heer burgemeester die mej. Louise Michel gevolgd is en tegen de aanvallen der menigte beschermd, stelt haar gerust. Hare vriendin Jeanne is in veiligheid : zij komt onderdaad in de arm van eenen politiebrigadier binnen. Welke schok ! (quelle secousse !) roept de vriendin uit.

Mej. Louise Michel wordt naar de statie gevoerd. Eene uitjouwende menigte loopt achter het rijtuig. Voor de statie staat eene talrijke menigte.

Mej. Louise Michel en hare omgeving bevinden zich in een kabinet van de wachtzaal van eerste klas. De wachtzaal is vol heeren. Wij bemerken hier ook den heer burgemeester en den heer schepen Brunnel, den heer oppercommissaris Dombart, den heer commisaris Van Drom. enz. Het uur van den trein is aangebroken. Mej. Louise hare vriendin Jeanne, en een heer komen uit het kabinet. Er ontstaat, bij wijze van rijzing van eerste klas. De statieoverste en andere bedienden plaatsen zich voor de portel tot dat de trein weg rijdt. Louise Michel ziet door het venster met verbolgen blik naar de menigte. De aanwezigen jouwen haar uit. De trein van 9,35 vaert het gemeld dristal naar Brussel. De menigte verspreidt zich. De gesprekken loopen tot laat in den avond niets anders dan over Louise Michel.

Stads- & provincie nieuws

Van over verscheidene weken hebben wij de aandacht van onze burgemeester en schepenen geroepen op den slechten toestand waarin zich de boulevard bevindt tusschen de Hasseltsche en de Kruisposort. De geachte stad sprekt daar schande over, maar tot hier toe zijn alle reclamatien ijdel geweest, en het is te voorzien dat de winter zal voorbij gaan zonder dat er hand aan werk gelegen wordt om dit hoogdringend werk uit te voeren.

Indien het nog noodig was te bewijzen onder welk nalatig en onverstandig bestuur wij leven, dan zoo het genoeg zijn met den vinger te wijzen naar den boulevard tusschen de Hasseltsche poort en de Kruisposort.

In geen dorp der brabandsche Kempen is zoo iets ooit te zien geweest.

Men roept onze aandacht op den slechten toestand waarin alle buurtwegen zich rond de stad bevinden. Men herstelt dezelve niet, men verpoedt niets, en op al onze wegen vindt men kuilen en putten diep genoeg om er met man en kar in te verongelukken.

Op het Broek, op het Geebroek en te Mulken zijn de klachten eenparig. Daar bestonden vroeger twee springfonteinen die water aan de omstreek leverden. Vandaag zijn er gestopt en er is geen druppel water te krijgen.

De menschen van dien kant hebben goed klagen, zij kunnen niets bekomen.

Het zou nogtans wel te wenschen zijn dat daar voor gezorgd werd. Het is niet genoeg van de inwoners alle dagen nieuwe opcenten te doen betalen, veel beloven als de kiezingen op handen zijn en daarna al zijn woorden door den hals trekken. Onze geuzen spotten met de rechtmatigste klachten. Alles wat zij kennen, dat is van den eenen burger te plagen en den anderen te bewoordeligen. Zulke handelwijze is onwaardig van een stadsbestuur.

De inwoners van Hermalle en Argenteau hebben verleden zondag met geestdrift het feest gevierd van het vijf en twintigste jaar herderschap van hunnen eerbiedwaardigen pastoor M. den abt Robeyns.

De *Echo de la Meuse* geeft eene *fraaie* beschrijving van het feest, welke het ons niet mogelijk is in haar geheel mede te deelen.

De inwoners van Tongeren zullen zich uit ganscher harte bij de parochianen van Hermalle en Argenteau vereenigen, om hulde te brengen, aan den waardigen priester, die een gebloren Tongenaar is en die in onze stad de beste gedachtenissen gelaten heeft als stichter en bestierder van het Lieve Vrouwe college.

Militie. — De gouverneur der provincie Limburg brengt ter kennis der belanghebbenden, dat de provinciale commissie ingesteld krachtens artikel 47 der militie-wet, zich, *zoo noodig*, op 15 en 27 october, 10 en 24 november 1882, om 9 ontzaglijk geestdriftig geroep van : Leve de burgemeester ! stijgt op onder de menigte. De voorstanders van Louise Michel schuifelen. Mej. Louise Michel wil voorspreken ; zij protesteert tegen de krenking der vrijheid van het woord.

Ontzaglijk lawijt ! De voordrachtgefester zwijgt en heziet verachtend de geruchtmakers : kinderen die gij zijt ! roepen zij haar toe.

Talrijke stemmen roepen : Laat haar spreken ! Niets helpt ; het lawijt neemt toe. Eenige heeren rond haar, ongelukken vreezende, raden Louise Michel aan heen te gaan. Het publiek zal niet kalm worden. Het is vruchteloos te willen spreken. Zij blijft staan en trotseert den hevigen storm, stoet en karaktervol. Zij kruist de armen op de borst en verbeft het hoofd. Zij is doodsbleek en haar oog schiet stralen. — Het is een pijnlijk oogenblik. Eene stem van de galerij roept : « naar de grens ! » Een persoon die nevens ons staat roept gestadig luidkeels, terwijl Louise Michel spreekt : Parlez plus *hautement !* Er wordt gelachen met dien transchman.

Nooit ons breekt een jong heer den pikkel van de tafel af, die voor de voordrachtgefester staat. De tafel wankelt en dreigt te vallen. Een oogenblik nadien zien wij dien pikkel op het hoofd werpen van mej. Louise Michel. Haar hoed vliegt af ; zij dien weder op zetten, dien dadelijk af, en zegt dat zij dit stuk zal bewaren als een teeken van de brutaliteit der burgerij. Op dit oogenblik springt een jonge werkman, die tot dan toe op weinigen afstand van de voordrachtgefester had gestaan, naar den heer toe die den pikkel geworpen heeft. Men zegt dat hij eene pistool in de hand had. De politie, geholpen door eenige heeren grijpen hem vast. Zijne kleeren worden gescheurd. Men brengt hem buiten de zaal. Is hij, alsook den pikkelwerper, aangehouden geworden ? Wij kunnen het nog niet zeggen. De daad van het werpen met den pikkel wordt door veleu als eene lafheid afgekeurd.

Te midden van die verwarring komt de policie mej. Michel weghalen van voor de tafel. Zij verdwijnt. Langzamerhand stilt het gerucht. Men begint het gezicht uit te dooven en het publiek verlaat de zaal. Politiegenten en wakers staan aan den ingang der Hippodroom. Mej. Louise Michel wordt gevoerd naar het *café Parisien*, op St-Pieterspleen. De ruiten van het rijtuig worden uitgeslagen. Zij is gescheiden van hare vriendin « Jeanne » Waar is mijne vriendin Jeanne, vraagt zij ! De heer burgemeester die mej. Louise Michel gevolgd is en tegen de aanvallen der menigte beschermd, stelt haar gerust. Hare vriendin Jeanne is in veiligheid : zij komt onderdaad in de arm van eenen politiebrigadier binnen. Welke schok ! (quelle secousse !) roept de vriendin uit.

Mej. Louise Michel wordt naar de statie gevoerd. Eene uitjouwende menigte loopt achter het rijtuig. Voor de statie staat eene talrijke menigte.

Mej. Louise Michel en hare omgeving bevinden zich in een kabinet van de wachtzaal van eerste klas. De wachtzaal is vol heeren. Wij bemerken hier ook den heer burgemeester en den heer schepen Brunnel, den heer oppercommissaris Dombart, den heer commisaris Van Drom. enz. Het uur van den trein is aangebroken. Mej. Louise hare vriendin Jeanne, en een heer komen uit het kabinet. Er ontstaat, bij wijze van rijzing van eerste klas. De statieoverste en andere bedienden plaatsen zich voor de portel tot dat de trein weg rijdt. Louise Michel ziet door het venster met verbolgen blik naar de menigte. De aanwezigen jouwen haar uit. De trein van 9,35 vaert het gemeld dristal naar Brussel. De menigte verspreidt zich. De gesprekken loopen tot laat in den avond niets anders dan over Louise Michel.

---

een Parijzenaar niets nieuws, dan Parijs alleen.... en ik wenschte, dat ik er weder was !...

Terwijl zij aldus spraken, bereikten zijde achterhoede, en Ernest zag het vaandel van zijn batailon. Hij drukte de hand van den soldaat, dankte hem nogmaals, en vroeg hem zijnen naam.

— Och ! het is geen dank waardig, luitenant ! ik zou gewenscht hebben, dat het Champagnewijn ware ; wat mijn naam betreft, ik heet Henri Lacoste, om u te dienen.

Bij verwijderde zich met vernselden pas, terwijl hij hardop eene militaire marsch zong.

De luitenant werd door zijne soldaten en zijne kameraden, die over zijne afwezigheid ongerust waren, met vreugde ontvangen, en oftschoon hij nog lijdend was, gelukte hij er in het bivak te berekenen, waar de rust en de frischheid van den nacht zijne kracht bedaarden, en hem zijne krachten wedergaven. Hij sliep den gelukkigen slaap der jeugd, niet ver van den zoo zeer gewenschten stroom, wiens zacht gemurmel zijn vermoeid hoofd in slaap wiegde. Hij sliep op den blooten grond, met een steen onder het hoofd, en zijn slaap werd slechts door verwarde droomen verontrust. De vermoeienis van den dag geveldie hij nog in zijne droomen ; de gebeurtenissen der verloopen dagen gingen voor zijn geest als eene schauw voorbij, en vormden gedaanten, die niet goed te onderscheiden waren. Toen hij ontwaakte, herinnerde hij zich slechts gedeeltelijk die droomen ; maar de herinnering was helder en duidelijk, en hield langen tijd zijnen geest bezig. Het had hem toegeschenen, dat hij, door dorst verteerd, eene heldere bron was genaderd, en met genoegen het water gedronken had. Hij wilde zien waar die weldadige bron van daan kwam... hij onderzocht, en hij zag dat dit zuiver water tusschen de steenen van een altaar ontsprong.

(Wordt vervolgd.)

BINNENLAND

Frankrijk.

DE BEELDSTORMERS.

Macon.

Men schrijft uit Macon, 28 october :

Heden avond, 5 ure, heeft men onder de deur van de bureelen der prefektuur een nieuw brieffke gevonden, gericht aan den prefekt. Dit brieffke was van dezelfde hand geschreven als het eerste, en droeg voor handteeken twee overeengekruiste bijlen. Het bevatte de volgende woorden :

« Gij kunt degenen die gij verdenkt u den anderen dag geschreven te hebben in de gevangenis doen zetten, dat zal uwe prefektuur niet beletten voor twaalf dagen met u in de lucht te doen springen.

Men heeft den persoon niet kunnen ontdekken die het brieffken onder de deur heeft gesteken. Een oogenblik te voren was een bediende binnengekomen en had niets gezien. De ontrek der prefektuur werd nogtans onmiddelijk bewaakt.

Men zal opmerken dat het eerste brieffke, drie dagen geleden gevonden, zegde dat de prefektuur binnen vijftien dagen zou in de lucht springen ; het tweede brieffke rekent de drie dagen af en stelt den datum op twaalf dagen. Die ontdekking heeft een groote schrik te weeg gebracht. Men kan niet gelooven dat die brieffkens voortkomen van een grappenmaker, want men zou zulke grap duur kunnen betalen.

De stad is rustig. Honderd man van het 154e regiment zijn naar Charelles vertrokken waar het gerucht in omloop was, dat de anarchisten de gevangenis willen doen springen, om Bordat die er in opgesloten is te verlossen.

Te Lijon.

Het postbestuur te Lyon heeft zaterdag eenen brief ontvangen van het *Comité révolutionnaire* waarin hij verwittigd wordt dat het postkantoor binnen eenige dagen in de lucht zal springen. Het parket is verwittigd.

Duitschland.

AANHOUDING.

Dezer dagen werd te Mulhausen een jongeling aangehouden die verdacht wordt de dader te zijn van eenen verschrikkelijke misdaad.

Over ongeveer acht dagen werd eene oudjufvrouw te Dannemarie in haar bed vermoord gevonden.

De moordenaar was te midden van den nacht over eenen muur van drie meters hoog geklommen had een venster uitgeslagen en was aldus in de woning van de ongelukkige vrouw gekomen.

Door dit ongewoon gerucht in haren slaap gestoord, sprong de jufvrouw uit haar bed en gingen uren 's morgens, te Hasselt op het provincial Gouvernementshotel zat vergaderen, ten einde over te gaan, volgens artikel 64s van gezegde wet, tot het onderzoek der plaatsvervangers reclamerkach voorgesteld door de lotelingen der lichting van dit jaar.

Om alle uitstel voor te komen, worden de belanghebbenden verzocht die verschijnen *stalen, ten minste twee dagen voor den datum vastgesteld voor de vergadering*, aan het provincial bestuur te zenden. Bij deze stukken zullen zij nog het advies vogen van het Departement van oorlog ontvangen.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **novembre** est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand'place 37-39 à Tongres. Prix 25 centimes.

Abonnement 3 fr. par an. Envoi franco.

De Koerier. — Pest, oorlog, hongersnood of iets dergelijk zal er volgen, zoo redeneeren sommigen als er eene komeet verschijnt. Deze gevolgtrekking is zoo zeker en zoo natuurlijk als dat perseetlewortel op konijnenstroopersijen of eetelsaart op chjaoen rijn !

Maar wat verstaat men door eene komeet, wat door haren steert ?

Komeeten zijn dwaalsterren, die zich meestal vertoonen in eene aanzienlijke dichtheid. Ook deze eigenschap is dikwijls zoo dun, dat zij bijna doorschijnend wordt. Plotseling en slechts voor korten tijd verschijnen de kometen om dan weer in het onmeetbaar luchtruim of voor altijd, of voor een zeker tijdverloop te verdwijnen.

't Is vooral de staart, zooals m.n die menigmaal noemt, welke vooral de nieuwsgierigheid tot deze sterren opwekt en prikkelt. Maar die lichtende streep, ofschoon zij soms een aanzienlijken omvang meet, is nogtans geen weezelijk kenmerk deezer hemellichamen want vele kometen hebben dit vreemdsoortig verschijnsel niet. Niet de staart maar de lichtkern is het kenmerk eener komeet waardoor die bundel of *hoofdhaar* gevormd wordt, naar dit laatste woord, vindt men ook de afleiding van het grieksche *komee* d. i.. *hoofdhaar*, dus zooveel als *geharde* ster.

Niet allen deelen hetzelfde gevolen over den oorsprong van deze staart. Sommigen oordeelen dat het eene uitdamping is, door de zelfstandigheid der ster veroorzaakt, als zij de warmte der zon dichter nadert. Waarlijk, naarmate die warmte invloed heeft, neemt zichtbaar de staart in grooter uitgebreidheid. Anderen wenden voor, dat dit gehaard verschijnsel slechts een lichtuitwerksel is. Volgens dit gevoelen, zouden de zonnestralen, zooals zij de dunne stof der komeet doorgedrongen zijn, weergekaatst worden op onzen dampkring, en aldus die stralenbundel of staart daar afleekenen. De staart staat, als hij ontstaan is, rechtstreeschs tegenover de zon weinig gekromd, zijnde dit een natuurlijk gevolg van de kromlijnige beweging, die dit hemellichaam op zijne baan beschrijft.

— Gedurende de afgeloopen maand october kwamen er in de havens van Antwerpen 419 schepen aan, te weten : 30 duitsche, 3 amerikaansche, 164 engelsche, 2 oosteurijksche, 39 belgische, 17 deensche, 8 spansche, 17 fransche, 2 grieksche, 45 hollandsche, 5 italiaansche, 31 noorwegsche, 2 portugeesche, 5 russische, 25 zweedsche. Van die schepen kwamen er 19 uit Frankrijk, 127 uit Engeland, 36 uit Amerika, 101 uit het Noorden, 53 uit Holland, 1 uit Brasilie, 12 van de Middellandsche-zee, 12 uit Spanje, 6 uit Oost-Indie, 1 van San-Dominge, 11 van Rio de la Plata, 22 uit Turkije en van de Zwarte-zee, 4 van den Stillen Oceaan, 5 uit Afrika, 6 van groote de rivier, 1 nieuw schip en 1 in rust. Het getal schepenen die gedurende dezelfde maand onze haven verlieten, beliep 443, waarvan 330 geladen en 113 op ballast. De gezamenlijke tonnemg der schepen aangekomen gedurende de maand october beliep 345,375 of 748 ton per schip.

BUITENLAND

Frankrijk.

DE BEELDSTORMERS.

Macon.

Men schrijft uit Macon, 28 october :

Heden avond, 5 ure, heeft men onder de deur van de bureelen der prefektuur een nieuw brieffke gevonden, gericht aan den prefekt. Dit brieffke was van dezelfde hand geschreven als het eerste, en droeg voor handteeken twee overeengekruiste bijlen. Het bevatte de volgende woorden :

« Gij kunt degenen die gij verdenkt u den anderen dag geschreven te hebben in de gevangenis doen zetten, dat zal uwe prefektuur niet beletten voor twaalf dagen met u in de lucht te doen springen.

Men heeft den persoon niet kunnen ontdekken die het brieffken onder de deur heeft gesteken. Een oogenblik te voren was een bediende binnengekomen en had niets gezien. De ontrek der prefektuur werd nogtans onmiddelijk bewaakt.

Men zal opmerken dat het eerste brieffke, drie dagen geleden gevonden, zegde dat de prefektuur binnen vijftien dagen zou in de lucht springen ; het tweede brieffke rekent de drie dagen af en stelt den datum op twaalf dagen. Die ontdekking heeft een groote schrik te weeg gebracht. Men kan niet gelooven dat die brieffkens voortkomen van een grappenmaker, want men zou zulke grap duur kunnen betalen.

De stad is rustig. Honderd man van het 154e regiment zijn naar Charelles vertrokken waar het gerucht in omloop was, dat de anarchisten de gevangenis willen doen springen, om Bordat die er in opgesloten is te verlossen.

Te Lijon.

Het postbestuur te Lyon heeft zaterdag eenen brief ontvangen van het *Comité révolutionnaire* waarin hij verwittigd wordt dat het postkantoor binnen eenige dagen in de lucht zal springen. Het parket is verwittigd.

Duitschland.

AANHOUDING.

Dezer dagen werd te Mulhausen een jongeling aangehouden die verdacht wordt de dader te zijn van eenen verschrikkelijke misdaad.

Over ongeveer acht dagen werd eene oudjufvrouw te Dannemarie in haar bed vermoord gevonden.

De moordenaar was te midden van den nacht over eenen muur van drie meters hoog geklommen had een venster uitgeslagen en was aldus in de woning van de ongelukkige vrouw gekomen.

Door dit ongewoon gerucht in haren slaap gestoord, sprong de jufvrouw uit haar bed en ging tot in haren winkel, zien wat er gaande was.

Daar wachte haar de moordenaar. Met een gewicht van twee kilos verbrijzelde hij haar den schedel. Hij stak haar dan eenen zakdoek in den mond en hing haar op bij middel van eene koord, welke hij van een snikerbrood gedaan had. Dan nam hij alles dat onder zijn bereik viel en vluchtte.

De ouster van het slachtoffer, eene zieke lamme vrouw, was om zoo te zeggen ooggetuige van het gebeurde daar zij van uit haar bed het hulpgeroep harer zuster hoorde.

De aangehouden jongeling is de neef van het slachtoffer. De vrouw had een testament gemaakt ten zijnen voordeele en men denkt dat hij zijne tante zal vermoord hebben om erefer in het bezit van haar geld te komen.

Men begon den jongeling te verdenken, omdat deze in zijn aangezicht een aantal schrammen had, welke hij zocht te verbergen.

Engeland.

MISDADEN TE LONDEN.

De londeuer korrespondent van *Figaro* schrijft uit de hoofdstad van Engeland, dato 31 octobre, dat de moorden, diefstallen en misdaden van allen aard nog van dag tot dag talrijker worden te Londen. Verleden zaterdag alleen werden niet minder dan vijf moorden gepleegd, allen opgevolgd door zelfmoord van wege hunne daders.

Te Kentish-town, een der stadswijken, sneed een vischverkoper zijne vrouw en zijne twee kinderen, een jongskes van vijf jaar en een meisje van twee, den hals af en sprong dan in de Teems. De moordenaar was lid van het matigheidsgenootschap ; hij paste zijne zaken niet op, voorzag dat hij hem zou moeten gaan ter de wanhopigde der daden over.

Te Pentonville-Road, onderhield eene vrouw, eerbare Elisabeth Brown, herbergier van den beenhouwersgast Farey. Vrijdag waren zij samen in *een cafe-chantant* geweest. Farey geleidde Elisabeth Brown naar hare woning, maar hier wilde haar geest haar dat hals afsnijden. Zij had het behoud van haar leven te danken aan den eigensaar bij wien zij inwoonde. Farey vluchtte naar huis en sneed zich daar den hals af met hetzelfde mes, waarmee hij Elisabeth had willen vermoorden.

De korrespondent zegt te willen zwijgen over eene gansche reeks vergiftigingen, omdat de onderzoeken betrekkelijk deze misdrijven nog niet zijn afgeloopen. Te midden den dag heeft men nog in Hyde-Park het lijk gevonden eener jonge vrouw en dat in het drukst bezochte deel van de wandelplaats. Tot nu toe werd het lijk dezer vrouw nog niet herkend.

Politiek overzicht

Naarmate men vordert met de vertaling der stukken welke op het proces van Arabi betrekking hebben, wordt men hoeling steeds meer kaartlijk kend. Onder de reeds vertaalde bevindt zich een brief, welke door den vertrouwden raadgever *des* Sultans aan Arabi gezonden is en de houding van den Sultan in een zeer onaangenaam daglicht stelt. Ook is men in het bezit van de aantekeningen van eenen ministerraad, welke door Derwisch-pacha, den kommissaris van den Sultan, werd bijgewoond en waarin besloten werd zich gewapenderhand tegen de tusschenkomst van Engeland te verzetten.

Uit Cairo wordt gemeld, dat het gouvernement zich verzetten zal tegen de aanwezigheid van dagbladschrijvers bij de zittingen van het gerechtshof.

Ditjes en Datjes.

Een vader die eenen nieuwen jas gekocht had, vroeg aan zijnen zoon hoe hij het stof vond.

— Zeer fraai, antwoordde de knaap.

— Maar gij beziet het aan den verkeerden kant, jongen !

— Ja, vader, dat weet ik wel ; maar ik krijg het toch eerst wanneer het gekeerd wordt !

∴

In een hotel zaten verleden donderdag drie heeren, waarvan er een bijzonder goed uitzag, aan de zelfde tafel te dineeren. De herkulus at voor twee zoo dat er voor de andere twee niet veel overschool.

— Voor mij, zegde de eene tot zijnen kameraad, ik wil liever met hem eten dan met hem vechten.

— Ik niet, antwoordde de andere, ik vecht liever met hem, dan weet ik ten minste dat ik mijne poortie krijg.

∴

Huisvrouw. — Waarom eet gij uw vleesch niet ?

Leerling. — Het is mij te heet, jufvrouw.

Huisvrouw. — Blaas er dan op.

Leerling. — Dat durf ik niet, jufvrouw.

Huisvrouw. — Waarom niet ?

Leerling. — Ik ben bang dat ik het wegblaas.

Als Pie Stek 's avonds 't huis komt dan heeft hij de gewoonte onder de vensters van zijn woning te fluiten. en op dit teeken geeft de vrouw hem den sleutel der straatdeur door het venster uit. Maar vanneer het gebeurt dat Pie Stek te laat t'huis komt dan werpt de vrouw hem telkens eerst eenen bak water over het lijf.

Pie kwam den deziar nachten later dan ooit t'huis. Op den hoek zijner straat ontmoet hij eenen heer die een goed glas schijnt gedronken te hebben.

— Pardon, mijnheer, zegt Pie Stek, kunt gij fluiten ?

— O ja, gaf de andere ten antwoord, dat kan ik wel, zonder in het fluiten een artist te zijn.

— Dan, zei Pie Stek, zoudt gij mij groot plezier doen van eens onder mijne venster te willen fluiten ; op dat teeken werpt mijne vrouw mij de sleutel door het venster.

— Met plezier, kamarad.

En daarbij begon de heer te fluiten ; maar op betzelfde oogenblik ging het venster open en de fluiter kreeg eenen halven top water over het lijf.

Te gelijker tijd klonk de stem der vrouw : daar droogkaard, dat is voor u.

∴

Bertus. — Wat mag toch die star met dien vreeselijken staart beteekenen die sedert zoo lang boven Tongeren staat.

Rikus. — Domkop verstaat gij dat niet ; de komeet verbeldt het burgerlijk der stad Tongeren met eenen langen staart van opcentiemen.

Vierge de Raphaël ! la nouvelle valse de Jules Klein, fait en ce moment fureur à Paris. Le roi de la valse française, l'auteur de cette page admirable qui a non « Fraises au Champagne, » « Perles du Pérou, » « Dernière crélation, Ch. des trésors de mélodie et de sentiment qui font de la valse *Vierge de Raphaël* le grand succès de la saison.

Les autres œuvres de Jules Klein, si poétiques, *Vrai Tzigane, Pacte Rouge, Cerises Pompadour, Larmes de Crocodile, Mr Printemps, Les Adieux des Voisines et Petits Soupers*, valses, font les délices des salons et des concerts.

En outre, il n'est pas un bal élégant où ne brillent au premier rang les polkas étoinsdissantes : Coup de Canif, Peau de satin, Cœur d'Artichaut, Truites aux Perles, Tête de Linotte, la mazurka *Radis Roses et J.-Klein-Quadrille.*

Prix, net, 6 francs, Editeur, rue Vivienne, 6. — Chaque œuvre *franco* contre 2 fr. 50 c. en timbres-poste. (Editions de luxe illustrées par Chatenhéz). Es vente dans tous les magasins de musique de Bruxelles et du Royaume.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN

van den 27 *octobr tot den* 3 *november* 1882.

Geboorten 8. — 4 Jongens, 4 Meisjes.

Huwelijken 3. — Tusschen : Lodewyk Driesen, houtzager, en Anna-Maria Smellenberg, werkvrouw.

Josephus Proesmans, weduwenaar van Maria-Agnes Merry, gebonen te Piringen, voerman, en Cornelia Merry, huishoudster, weduwe van Willem Ramackers.

Antonius-Dominicus-Felix Gilissen, schoenmaker, en Maria-Elisabetha Lahaye, landwerkster.

Stiaften 2. — Mannelijke 2. — Vrouwelijke 0.

Emilius Christiaens, ongehuwd, tapisseur, 29 jaren.

Victor Haumann, 8 maanden.

Handelsberichten.

MIDDELPRIJZEN.

TONGEREN, den 2 november.

Tarwe,	105 kil.	fr.	23,50	24,50 af 0,50
Rogge,	100 »	»	17,00	18,00 op 0,00
Gerst n.,	75 »	»	11,00	12,00 af 0,00
Gerst n.,	100 »	»	19,50	20,50 op 0,50
Spelt n.,	100 »	»	19,00	20,00 op 0,00

Boter, den kilo,	fr.	3,20	op 0,20
Eijeren, de 26.	»	2,50	af 0,25
Roode aardappelen, 100 kil.	fr.	11,00	op 0,00
Krieketen kil.	»	47,00	af 1,00
Oestenpot kil.	»	43,00	op 1,00
Hooi, 1000 kilos,	»	65,00	op 0,00
Stroo	»	39,00	af 1,00

BRUSSEL, den 3 november.

Tarwe, de 100 kilos, 22,00 op 24,00 af 0,00, Rogge, id. 18,00 tot 19,00 af 0,00. — Gerst, id. 21,00 tot 22,50 af 0,00. — Haver, id. 17,50 tot 20,00 af 0,00.

HASSELT, den 3 november.

Tarwe, de 100 kilos, 24,00 af 0,00. — Rogge, id. 17,80 op 0,00. — Haver, id. 16,30 op 0,00. — Gerst, id. 20,50 op 0,00. — Genever, den hekt. 88,00 af 0,00.

THIENEN, den 3 november.

Tarwe, de 100 kilos, 24,00 af 0,00. — Rogge, id. 18,30 op 0,00. — Haver, id. 16,50 af 0,00. — Gerst, id. 00,00 af 0,00. — Boekweit, id. 00,00 op 0,00. — Koolzaad, id. 54,75 op 0,00. — Kemp, den kilo, 0,40 op 0,00. — Klaverzaad, id. 0,00 op 0,00.

LEUVEN, den 3 november.

Tarwe 100 k.	fr.	23,00 24,00	23,00 af 0,00
» handels,	»	24,00 00,00	00,00 af 0,00
Rogge	»	17,50 00,00	00,00 op 0,00
» handels,	»	17,00 00,00	00,00 op 0,00
Boekweit.	»	00,00 00,00	00,00 op 0,00
Voederboon.	»	00,00 00,00	00,00 op 0,00
Brouwbaver,	»	17,50 00,00	00,00 op 0,00
Garst nieuwe,	»	20,00 00,00	00,00 op 0,00
Mout Quarré,	»	35,00 27,00	00,00 op 0,00
Tarwe bloem,	»	34,50 00,00	00,00 af 0,00
Grove tarwe zemelen,	»	11,00 00,00	00,00 op 0,00
Koolzaadolie, de hectoliter,	»	75,00 00,00	00,00 af 0,00
Dito gezuiverde,	»	80,00 00,00	00,00 af 0,00
Lijnolie,	»	39,00 00,00	00,00 op 0,00
Koolma